

[Lone Dybkjær]

ningsgrundlaget er i orden – i hvert fald for os andre, vi kender det ikke.

Så vil jeg godt om mine udtalelser på Kommunernes Landsforenings møde sige, at jeg sagde: Det kan godt lade sig gøre at sikre miljøet, både luftmiljøet og vandmiljøet, men så kommer det bare til at koste penge.

Det er derfor, jeg så stærkt understreger, at det godt kan lade sig gøre at sikre miljøet, men det har en pris, og den pris betyder, at det ikke er økonomisk bæredygtigt. Det er hele sagen, for så skal der væltes så meget over på jernbaneforbindelsen, at det ikke lader sig gøre med hensyn til bilerne.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Nyrup Rasmussen: Min hukommelse kan godt svigte. Det kan jo være, at det slet ikke er hr. Svend Auken, men en anden fremtrædende socialdemokrat, der har sagt det. Men substansen står nok ved magt. Vi har ikke noget imod, at der forhandles med regeringen – naturligvis ikke – og med andre partier. Det er man jo nødt til. Det, jeg troede lå i udtalelsen, var en advarsel mod et forløb som det, vi har set, hvor papirerne ikke var offentliggjort, hvor selv Socialdemokraterne, da de skulle tage stilling, ikke kendte papirerne i deres fulde konsekvens, men kun kendte et sammendrag, hvor vi andre slet ingenting vidste, hvor der ingenting lå på Folketingets bord, og hvor befolkningen ingen chance fik, hverken i resten af Danmark eller på Amager.

Jeg troede, at det var det, Socialdemokratiet sagde, at det ville man ikke være med til. Jeg skal forsikre, at den slags ting vil vi ikke være med til fremover, heller ikke i et fremtidigt samarbejde med Socialdemokratiet.

Jeg synes egentlig det kunne lyde, som om hr. Løvig Simonsen synes, at den tidligere miljøminister skulle have lagt en alternativ plan frem om en boret tunnel. Hvis hr. Løvig Simonsen mener, at den tidligere miljøminister skulle have gjort det, hvorfor mener hr. Løvig Simonsen så ikke, at den nuværende miljøminister skal gøre det, så vi har det som beslutningsgrundlag?

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Løvig Simonsen har ordet for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, når vi taler om de forskellige muligheder, der foreligger – det er også et svar til hr. Gade – at da man satte disse undersøgelser i gang, så var det passende, at man også tog den mulighed med.

Så kan man sige: Jamen har det ikke også været diskuteret? Selvfølgelig har det det, for på statuspapirets side 2, pkt. 6, står der, at en biltogsløsning har været vurderet i 1970'erne. Derefter gennemgår man tingene og gør opmærksom på, at det bl.a. vil kræve et areal i størrelsesordenen 3 km på den ene led og 0,3 km på den anden, og til anlæg af en biltogsforbindelse mellem Malmø og København skulle der i givet fald findes plads på Amager.

Jeg vil gerne sige til hr. Gade – for nu ikke at glemme det – at vi i vores afdeling i Socialdemokratiet tog en debat allerede i foråret 1990 og vedtog en hovedbestyrelsesudtalelse, som også tilgik hr. Gade, og som for øvrigt også dengang fik hr. Gade til at reagere, så det var klart, hvordan vores indstilling var.

Det, det drejer sig om, er ikke, at hr. Gade ikke er enig i vores indstilling; det ved vi godt. Hr. Gade burde interessere sig for, at det parti, som formentlig støtter den dagsorden, der er kommet, i hvert tilfælde havde vist det hensyn at tage højde for det, som hr. Gade efterlyser i dag. Det gjorde fru Lone Dybkjær ikke, og det kan man ikke løbe fra.

Det andet, jeg skal sige i den forbindelse, er, at når vi taler om hele dagsordenen, så må det være klart for enhver, at når vi i punkt 1 siger, at vi vil have en forbedring af miljøet i Storkøbenhavn, så er det en forbedring. Men man kan ikke få alle miljøpåvirkninger væk, når det drejer sig om Øresund, og vi gør opmærksom på, at de skal være så små som muligt. Det er det, jeg hele tiden har forstået at fru Lone Dybkjær også forstår ved at være bæredygtigt, nemlig at man sørger for disse ting med hensyn til miljøet.

Jeg synes, at det er helt flot, at fru Lone Dybkjær i dag går ind i den her debat. Jeg vil bare sige, at det havde klædt fru Lone Dybkjær bedre, hvis det synspunkt var gjort gældende, da fru Lone Dybkjær var miljøminister.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Fru Lone Dybkjær har ordet for en sidste kort bemærkning.